

4. Shilova, O.Y. (2013), “The development of crisis management for enterprise in terms of innovative developing”, Marketing i menedzhment innovatsiy, Iss. 4, pp. 173-180.

5. Taleb, N.N. (2012), Antifragile: Things That Gain from Disorder, Random House, New York, USA.

УДК 336.76

Вовк Є.О.,

аспірант кафедри Фінансові ринки,

ДВНЗ «Київський національний економічний

університет імені Вадима Гетьмана»

Євроінтеграційний сценарій розвитку українського ринку акцій

За часи своєї незалежності українська держава пережила кілька знакових подій, які визначили подальшу стратегію її суспільного розвитку. Без перебільшення можна стверджувати, що підписання угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом – надзвичайно важливий крок з погляду політичних, соціальних та економічних процесів. Разом з тим, стратегічний європейський вектор розвитку – це не тільки широкі можливості для подальшого розвитку, але й не менш складні завдання, які необхідно вирішити, щоб європейська інтеграція перейшла від суто гіпотетичних можливостей до практичного втілення, насамперед в частині покращення рівня життя співвітчизників.

Для українського фінансового сектору взагалі, та ринку акцій – зокрема, вимоги щодо напрямку та змісту реформ формалізовані у відповідній комплексній програмі [2]. Не зупиняючись детально на її конкретних характеристиках, зауважимо, що більш важливим є питання щодо оцінки можливостей швидкого запровадження реформаторських кроків та їх наслідків для вітчизняного ринку акцій.

Щодо першої частини питання, то тут слід зважати на об'єктивне бажання вітчизняних політиків перебувати при владі за будь-яких умов. Таким чином, на протязі багатьох років аргументи на користь стратегічних реформ програвали аргументам на користь здобуття електоральних симпатій. Можна стверджувати, що в Україні довго була популярною саме імітація реформ, а не їх практична реалізація. Втім, слід зважати на той факт, що сучасний стан економіки, особливо публічних фінансів, формує вимогу залежність України від ресурсів міжнародних фінансових організацій. Таким чином, зараз реформи в нашій державі стають скоріше наслідком впливу зовнішнього тиску, ніж бажанням з боку владних структур (втім, визнаємо, що саме після підписання угоди з ЄС було нарешті реалізовано цілий пакет реформ, які «відтягувалися» багато років).

Щодо наслідків швидкої інтеграції вітчизняного ринку акцій у глобальний фінансовий простір, то тут можна виділити і цілий ряд загроз, і значні можливості. За двадцять шість років незалежності Україна итак і не змогла здобути достойне місце на економічній арені, яке б відповідало її потенціалу. У значній мірі це відобразилося і на тенденціях на ринку акцій – мізерна кількість справді інвестиційно привабливих цінних паперів, значна кількість маніпулятивних угод, різноманітні «схемні» операції і т.п. Усіх або більшості з цих недоліків вдасться позбутися за рахунок швидкої євроінтеграції.

Проте слід розуміти, що наразі існуватиме і значний спротив, насамперед, з боку провідних фінансово-промислових груп, які на сьогодні максимально використовують інституційну слабкість усієї економіки та фондового ринку. На наш погляд, саме швидкі інституційні реформи можуть стати запорукою ефективних змін на ринку акцій, перетворять його на дієвий механізм залучення інвестицій у корпоративний сектор.

Список використаних джерел:

1. Угода про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони.
2. Комплексна програма розвитку фінансового сектору України до 2020 року // Постанова Правління Національного банку України від 18 червня 2015 року № 391 (у редакції рішення Правління Національного банку України від 16 січня 2017 року № 28).
3. Річні звіти [Електронний ресурс]// НКЦПФР. Офіційний сайт. — Режим доступу: <http://www.nssmc.gov.ua>. — Назва з екрана.

УДК 336.64

Грицино О.М.,

к.е.н, доцент кафедри

корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «Київський національний економічний

університет імені Вадима Гетьмана»

Управління податковими ризиками корпоративних підприємств

У більшості випадків сучасної наукової думки термін "податковий ризик" розглядається з фіскального погляду [1, 2, 3]. Натомість суб'єкти господарювання виступають основними носіями цих ризиків, оскільки саме вони є платниками податків.

Податковий ризик являє собою ймовірність того, що дії платника податків виявляться визнані такими, що суперечать податковому законодавству, внаслідок чого до даного суб'єкта економічних відносин будуть застосовані заходи відповідальності відповідно до норм ПКУ.